

Minik Kral

Yavuz DEMİRKIRAN

Minik Kral

Yavuz DEMİRKİRAN

Bir çayırın çok yukarısında, dev bir ayçiçeğinin içinde minicik bir krallık vardı. Kral Pip her şeyi yönetiyordu. Bir ayçiçeği çekirdeği kadardı; küçük altın bir tacı ve parlak kırmızı bir pelerini vardı. Zümrüt yeşili tuniğinin kenarları altınla süslüydü, siyah çizmeleri taç yaprakların üzerinde tıkırdıyordu. Pip çok gururluydu. Her şey hakkında her şeyi bildiğine inanıyordu.

Kral Pip'in krallığı hareketli ve rengârenkti. Çiçek perileri parıldayan kanatlarıyla uçuşuyor, böcekler tohum taşıyordu. Yedi siyah benekli, mavi atkılı küçük uğur böceği Lulu her şeyi meraklı gözlerle izliyordu. Baş danışman Peri Fern sarı taç yaprak elbisesi ve yaprak şapkasıyla dolaşıyordu. Sık sık, "İyi bir kral dinler," derdi. Ama Pip sadece minik elini sallayıp geçerci.

Bir sabah rüzgâr esmeye başladı. Ayçiçeğinin sapını sarsıyor, taç yaprakları titretiyordu. Pip'in tacı sallandı. "Güçlü bir rüzgâr geliyor!" diye bağırdı Fern. "Hazırlanmalıyız!" Pip güldü. "Ne yapacağımı biliyorum. Ben kralım!" Herkese taç yaprakları örümcek ipeğiyle bağlamalarını emretti. Ama ipek koptu ve taç yapraklar daha da hızlı çırpındı.

Rüzgâr güçlendi. Ayçiçeğinin yaprakları arasında uğulduyordu. Periler şapkalarına tutundu, böcekler bacaklarını taç yapraklara geçirdi. "Bir plana ihtiyacımız var!" diye bağırdı geyik böceği Bram, boynuzları titriyordu. Pip çizmesini yere vurdu. "Daha iyi bir fikrim var!" dedi. "Krallığın etrafına dallardan bir duvar öreceğiz." Böcekler çok çalıştı ama rüzgâr dalları savurdu.

Krallık dertteydi. Rüzgâr ayçiçeğini ileri geri savuruyordu. Pip'in kırmızı pelerini çılgınca dalgalanıyordu. "Planlarım işe yaramıyor," diye mırıldandı. "Ama ben kralım! En iyisini ben bilmeliyim." Fern nazıkçe koluna dokundu. "Lütfen, bizi dinle," dedi. "Yardım edebiliriz." Pip başını salladı. "Hayır! Bir şey düşüneceğim." Ama aklı bomboştu.

Uğur böceği Lulu yaklaştı. Pip'ten daha küçüktü ama gözleri parlıyordu. "Majesteleri," dedi kibarca, "konuşabilir miyim?" Pip kaşlarını çattı. "Bir şey bilmek için çok küçüksün." Lulu pes etmedi. "Bazen küçük fikirler büyüktür," dedi. "Rüzgâr güçlü ama hep birlikte çalışırsak bir barınak inşa edebiliriz." Pip kollarını kavuşturdu. "Barınak mı? Bu aptalca bir fikir."

Pip başka bir plan denedi. Perilere rüzgârı durduracak bir büyü söylemelerini emretti. Tatlı tatlı şarkı söylediler ama rüzgâr daha da şiddetlendi. Sonra böceklere sapı itmelerini söyledi. Var güçleriyle ittiler ama sap sadece sallandı. Pip'in tacı düştü ve yuvarlanıp gitti. "Olamaz!" diye bağırdı. "Tacım!" Rüzgâr onu taç yaprağın kenarına doğru sürükledi.

Lulu tacın peşinden koştu. Tam düşecekken yakaladı. "Buyurun, Majesteleri," dedi nefes nefese. Pip tacını yeniden taktı. Lulu'nun sevecen yüzüne baktı. "Teşekkür ederim," dedi sessizce. Fern yaklaştı. "Lütfen, Pip," dedi. "Lulu'nun fikrini deneyelim. Birlikte bir barınak inşa edebiliriz." Pip iç çekti. "Ya başarısız olursa?" "O zaman yeniden deneriz," dedi Bram. "Birlikte."

Pip tebaasına baktı. Yorgun ve endişeliydiler ama hâlâ oradaydılar. Derin bir nefes aldı. "Peki," dedi. "Lulu, bize planını anlat." Lulu gülümsedi. "Ayçiçeğinin kendi taç yapraklarını kullanabiliriz," dedi. "Bir çatı yapmak için onları bü kebiliriz. Böcekler sapları tutar, periler de ipekle bağlar. Hep birlikte çalışacağız." Pip başını salladı. "Deneyelim."

Böcekler ve periler bir takım olarak çalıştı. Bram güçlü boynuzlarıyla kalın saptarı kaldırdı. Periler örümcek ipeğini halata ördü. Lulu mavi atkısı dalgalanarak herkese yol gösterdi. Pip de küçük dallar taşıyarak yardım etti. Rüzgâr onları çekiştirdi ama durmadılar. Yavaş yavaş sıcacık bir barınak oluşmaya başladı. Ayçiçeğinin taç yapraklarının altına gizlenmiş küçük bir kubbe gibiydi.

Kral Pip krallığının birlikte çalışmasını izledi. Bram'ın bir kirişi sabitlediğini, Fern'in bir düğüm attığını gördü. Lulu'nun yorgun bir tırtılı yüreklendirdiğini gördü. "Yanılmışım," dedi Pip Fern'e. "Her şeyi bildiğimi sanıyordum ama dinlemedim. Hepinizin güzel fikirleri vardı." Fern gülümsedi. "İyi bir kral dinler, Pip. Ve şimdi öğreniyorsun." Rüzgâr esmesine rağmen Pip'in içi ısındı.

Barınak neredeyse bitmişti. Ama rüzgâr son bir güçlü hamle yaptı. Taç yapraktan çatı havalanmaya başladı. "Tutun!" diye bağırdı Pip. Herkes kenarlara yapıştı. Pip de tutundu, minik çizmeleri kayıyordu. "Birlikte!" diye haykırdı. Büyük bir takım çabasıyla taç yaprağı aşağı çekip sıkıca bağladılar. Rüzgâr uğuldadı ama barınak sapasağlam durdu. Herkes sevinçle bağırdı.

Barınağın içi sıcak ve sessizdi. Dışarıda rüzgâr hâlâ esiyordu ama krallık güvendeydi. Pip arkadaşlarına baktı. "Teşekkür ederim," dedi. "Bunu tek başıma yapamazdım. Lulu, fikrin bizi kurtardı. Fern, beni uyarmakta haklıydın. Bram, tanıdığım en güçlü böceksin." Herkese döndü. "Bundan sonra dinleyeceğim."

Ertesi sabah rüzgâr dinmişti. Ayçiçeği dimdik ve pırıl pırıl duruyordu. Kral Pip herkesi bir araya çağırdı. "Önemli bir şey öğrendim," dedi. "İyi bir kral her şeyi bilmez. İyi bir kral başkalarını dinler." Lulu'ya bir çiy damlasından yapılmış minicik bir madalya verdi. "Sen benim güvendiğim yardımcısın," dedi. Lulu kızardı. "Teşekkür ederim, Majesteleri."

Pip ve arkadaşları krallığı onardı. Taç yaprakları yamadılar, polenleri süpürdüler. Periler şarkı söyledi, böcekler mırıldandı. Pip tacını takıyordu ama artık bir gülümsemesi de vardı. Sorular soruyor, cevapları dinliyordu. "Sen ne düşünüyorsun?" diye sorardı. Ve herkes fikirlerini paylaşmaktan mutlu olurdu.

Ve böylece, dev ayçiçeğinin içinde Kral Pip nezaketle ve kulakları açık bir şekilde krallığını yönetti. Dinlediğinde minik bir kralın bile büyük olabileceğini öğrendi. Krallık güçlüydü çünkü herkes birlikte çalışıyordu. Ve ne zaman yeni bir rüzgâr esse, Pip şöyle derdi: "Birbirimizi dinleyelim, bir yolunu bulacağız." Ve her zaman bulurlardı.